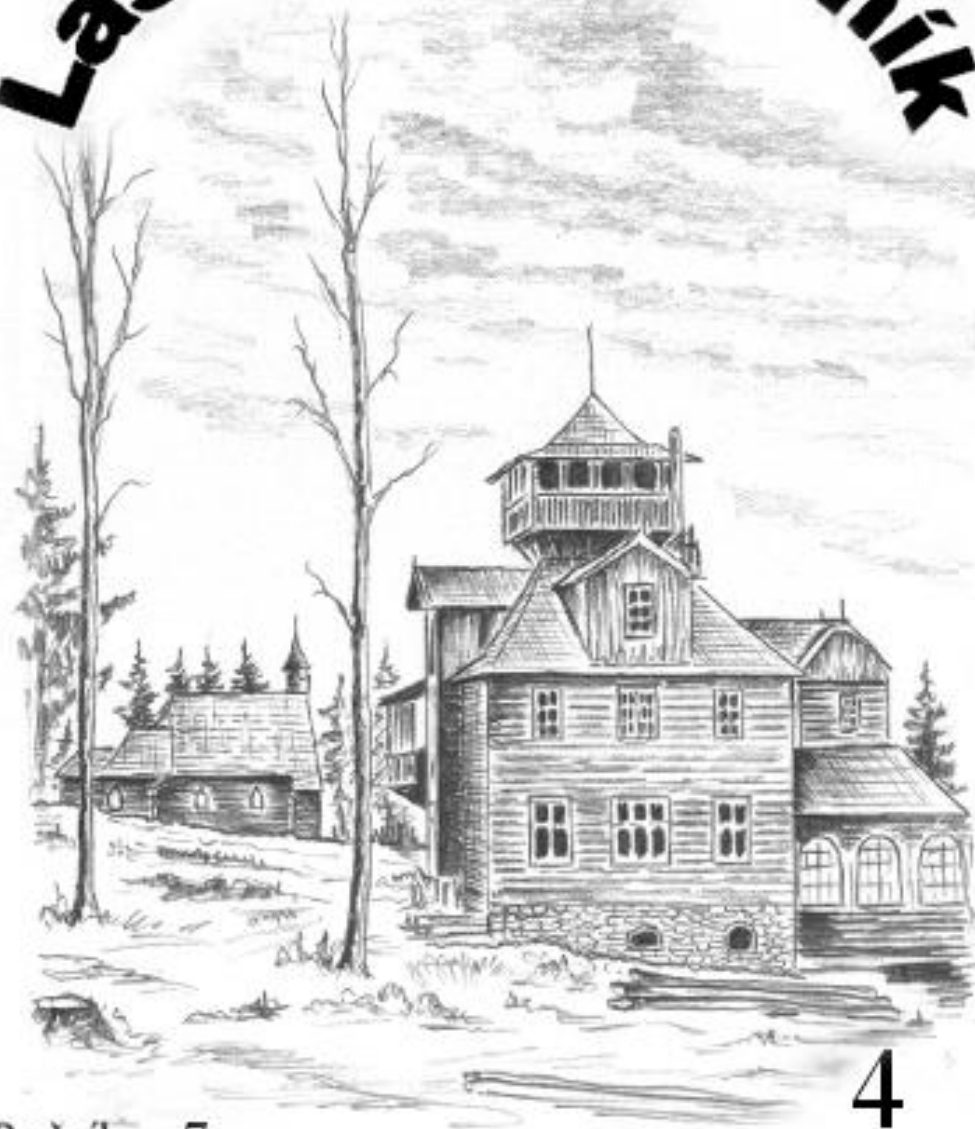

| KAPITOLA |
| KNIHKUPECTVÍ |

Lašský dostavník

Ročník.....7
Rok.....2017

4
zima

**BESKYDSKÉ INFORMAČNÍ CENTRUM F&M
NABÍZÍ:**

INFORMACE TURISTŮM

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
NA KULTURNÍ A SPORTOVNÍ AKCE

PRODEJ MAP A PRŮVODCŮ

PRODEJ SUVENÝRŮ S TÉMATIKOU BESKYD

LIKÉRY

TRIČKA

TURISTICKÉ ZNÁMKY, ODZNAKY, NÁLEPKY, VIZITKY

TURISTICKÉ DENÍKY

KERAMIKA

poznejte blíže F&M na

visitfm.cz

**Lašský dostavník vychází také díky finančnímu
daru pana senátora Ing. Jiřího Carbola.**

www.beskydskalikerka.cz

Otvírací doba:

pondělí - pátek 15,30 – 22,00 h

sobota 14 – 23 h

neděle 14 – 22 h

Obsah

Obrázek na obálce (Chata Prašivá) nakreslil Boris Zvada.	
Úvodník (Z. V. Krulíkovský)	3
Co se stalo, přihodilo (Z. V. Krulíkovský)	4
Humoreska (A. Nováček)	7
Chata na Giguli (P. Gryga)	9
Píše se rok 2017 (K. Greiner).....	10
Namlouvání po Lašsku (J. Tkáč)	11
Obrázky z dětství (J. Tkáč).....	12
Pěvci a zpěváci (Z. V. Krulíkovský).....	13
Pod skálou (J. Vašíček)	14
Přátelství dvou géníů (V. Vlk).....	15
O víře (O. Tlučková)	17
O čem se bavilo o svačině na poli (J. Tkáč)	18
Obraz Antonína Kačmaříka k výročí města Frýdku-Místku.	20, 21
Aktualizované lidové písně (A. Nováček)	22
Ondraška (Z. V. Krulíkovský)	24
Zavolajte mi Ondraša	25
Sněha hrubo napadane (F. Pituchová).....	26
Silvestrovský výplaz (Čendaspolek)	27
Dobrá rada nad zlato (Z. V. Krulíkovský)	28
Betlémské světlo (B. Vidura).....	30
Sportovní legendy – Miroslav Vlach (Z. V. Krulíkovský)	31
Silvestrovský výplaz (Lašské království)	32
Z receptáře lašského krále (Z. V. Krulíkovský).....	33
Únor (R. Žvak)	34
Okolo Lašska II.	35
Reklama na nové CD	36
Kalendárium.....	37

Úvodník

Vážení čtenáři,

zima se přihlásila hned se začátkem prosince, u nás na zahradě napadlo dobrých dvacet centimetrů sněhu, na který se hodně lidí, zejména děti, těšilo. Podzim pomalu končí, byl jako léto značně proměnlivý. Dnes však už je nad nulou, taje, pohled na krajinu je opět smutný. Snad koncem týdne zase přituhne, ať nechodíme po blátě. Hlavně o Vánocích. Už se těším na setkání s vámi při silvestrovském výplazu na Monte Čupelo – Lašský Říp, doufám, že bude zase veselo...

Všem turistům dáváme na vědomí, že termín uzávěrky odznaku Moravskoslezské Lašsko prodlužujeme do konce roku 2018! Navíc – kdo v roce 2018 absolvuje všech 12 etap pochodu okolo Lašska, má možnost také tím získat odznak. (Podrobnosti uvnitř dostavníku).

Zimní vydání dostavníku vychází s tradičním obsahem: rekapitulace minulého období, lidová tvořivost v nářečí, články o legendách a osobnostech regionu, básničky, humor, kalendárium na zimní období, něco o k Vánocům, ze zdravotvědy, pozvánky aj. .

Na koho se dostavník nedostane – může si ho stáhnout z našich stránek - <http://www.lassko.eu>. Tam také bývá upřesnění našich kulturních i turistických akcí.

Zdeněk Vilém Krulíkovský

Lašský dostavník

vychází čtvrtletně - vydává kulturně vlastivědné sdružení Království lašské. Každý autor odpovídá za obsah svého příspěvku. Redakční rada si vyhrazuje právo na výběr a krácení zaslaných prací. Posílejte je e-mailem v elektronické podobě, formát MS Word, písmo Times New Roman, velikost písma - 11 bodů, odstavec - tři úhony zleva, bez mezer mezi odstavci: lasskykral@centrum.cz

Redakce: Zdeněk Vilém Krulíkovský, Radana Šatánková, Dajana Zá-palková, Boris Zvada.

Technická spolupráce: Michaela Mikeira Krulíkovská

Co se stalo, přihodilo

28. září: Horolezecký výplaz (bez kyslíkových přístrojů) na vrchol K1 v Krmelíně byl opět ve znamení dobré nálady, krásného až letního počasí a slušné účasti. Změnou byla první základna – místo restaurace Na Benátkách to byl restaurant Nautilus. Starosta obce (a iniciátor těchto výstupů) Ing. Václav Zezulka nám oznámil, že jsou to poslední dny jeho starostování, den před K1 složil funkci... Doufejme, že tato populární akce bude mít pokračování.

8. října: Vlastivědný výšlap k pramenům Bučacího a na Smrk byl ve znamení horšího počasí a menší účasti. Po zpožděném příjezdu do Ostravice vydatně pršelo, tak jsme našli útočiště naproti nádraží v hospůdce. V 10,30 jsme vyrazili za mírného deště vzhůru po červené značce, u posledních chat už nepršelo, pramen Bučacího jsme našli i vrchol Smrku dobyli. Tam však začal ostrý vítr s drobným deštěm, cesta dolů k Hubertce byla nepříjemná. Na Barabské cestě (vrstevnice k červené značce) bylo klidno, avšak cestou dolů již opět padal déšť.

12. října: Vernisáž V-klubu v budově Slezanu na Veselé proběhla za velkého zájmu veřejnosti a také za účasti lašského krále, který výstavu zahájil lašskou hymnou.

20. října: Sraz olympioniků v hotelu Vista v Ostravě byl tentokrát nejen za účasti lašského krále, ale i Odualajne bandu. Zazněly veselé písničky z laško-ostravského regionu, nálada byla výborná, opět jsme pobesedovali s našimi sportovními legendami.

„Včil!“ - přesně 30 let od vzniku lašského království.

Foto L. Krulikovský

Kalendárium lašských akcí - zima 2017/18

31. prosince (neděle): Silvestrovský výplaz na Lašský Říp (Monte Čupelo) – ve 12,00 Novoroční projev lašského krále

7. ledna: 1. etapa pochodu Okolo Laška – Skalice - Dobrá – Staré Město – Frýdek

20. ledna: Folklorní bál v Paskově – za účasti Lašského krále a Odualajne bandu

28. ledna: Velký karneval pro děti U Čendy – od 15 hodin

10. února: Masopust v Hodoňovicích – od 13 hodin: průvod, chování basy, vystoupí soubor Grunik

11. února: 2. etapa pochodu Okolo Laška – Frýdek – Místek – Zámrlí - Hukvaldy

24. února: Vesnický bál v teplákovém outfitu od 19 hodin U Čendy v Hodoňovicích

25. února: Polární expedice na Andreas hill (Ondřejník) - start v Čeladné v 9,45

11. března: 3. etapa pochodu Okolo Laška – Hukvaldy – Měrkovice – Kopřivnice

vydavatel: Království lašské z. s., Skalice 6, 738 01 Frýdek Místek

Odujalajne band

Lašský král Zdeňka Viluš Krulíkovský

zpěv, průvodní slovo

Daniel Delina

zpěv

Lucie Gorecká

akordeon, zpěv

Hana Jamrozová roz. Vyvialová

zpěv, housle

Adéla Krulíkovská

zpěv

Michaela Mikeira Krulíkovská

zpěv

Milan Zbořil

zpěv, kytara

Jana Zbořilová

zpěv

Hana Jamrozová

Lucie Gorecká

28. října: 9. Laško-valašský výplaz na Radhošť byl také poznamenán ne příliš dobrým počasím, na Pustevnách vládla mlha a chlad. Posílení výbornou hovězí polévkou v restauraci Lanovka jsme v menší skupině vyšlápli k Radegastu, kde nás však již čekala větší skupina příznivců, na vrcholku v kapli sv. Cyrila a Metoděje bylo plno. Připomněli jsme si 99 výročí vzniku Československa zpěvem – zazněl hymnus Hej, Slovaní, Moravo, Moravo, Lašská hymna, několik duchovních písní a na závěr česká i slovenská hymna. Velmi dobrého přijetí se nám dostalo od správce kaple pana Altrichtera, který nás navíc pohostil horkým čajem a kávou. Bylo to velmi potřebné – venku nás čekal silný vítr, od Cyrilky k Pustevnám už padal déšť se sněhem. Opět jsme zavítali do restaurace Lanovka – Pustevny a tam kromě občerstvení jsme zazpívali přítomným hostům i personálu veselé písničky z Laška...

4. listopadu: Tradiční jarmark řemesel v Krmelíně byl jako vždy velice vydařený, svítilo sluníčko, venku vyhrávala muzika Tragač. Jarmark zahájila paní Adámková za podpory zastupující paní starostky a lašského krále.

12. listopadu: Vlastivědný výšlap k pramenům Polančice byl odstartován z Jistebníka za velmi dobré účasti, kterou ovlivnilo nádherné počasí. Nejkrásnějším úsekem trasy byla stezka kolem říčky mezi Klimkovicemi a pramenem u Kyjovic. Byli jsme příjemně překvapeni a slibovali jsme si, že sem ještě musíme zavítat – nejlépe na jaře.

22. listopadu: Kabinet lašských básní a písní v Kapitole byl součástí Dne poesie, který probíhal v celé republice. Před zcela zaplněným knihkupectvím Kapitola v Místku zazněly humorné básničky a písničky z našeho regionu v podání Adély Krulíkovské, Radany Šatánkové, Jany Zbořilové, Milana Zbořila a lašského krále Z. V. Krulíkovského. Večer se velmi vydařil, výborným hostitelem byl pan Jan Becher s personálem, atmosféra byla vynikající.

24. listopadu: Kabaret „Odujalajne, u nas je to fajne“ proběhnul v Sokolíku v rámci festivalu Na prkkyňku za malé účasti publika. Zaskakovali jsme za jiný soubor a propagace byla jen pár dní před vystoupením. Hrstka diváků však byla velmi spokojena.

28. listopadu: Křest knihy Frýdek a Místek v proměnách času v Kapitole byl za velké účasti příznivců odstartován několika lidovými písničkami o Frýdku-Místku a lašskou hymnou. Zaspíval lašský král spolu s Janou Zbořilovou a Milanem Zbořilem. Křest provedl Jan Becher a Jaromír Polášek za podpory autorského kolektivu – v čele s Václavem Petrem.

3. prosince: Ondřejská pout' na Hukvaldech v den první adventní neděle a v idylickém zimním počasí. Již třetí rok za sebou jsme po mši v kapli sv. Ondřeje zaspívali lidové písně z Hukvald se sbírky Leoše Janáčka, dále zazněly ondřejské a vánoční říkanky i koledy v lašském nářečí – v podání lašského krále, Víta Pavlíčka, Jany Zbořilové, Milana Zbořila a Antonína Krpce.

9. prosince: Zabíjačka v Hodoňovicích v restauraci v Hodoňovicích-Kamenci, rozsvěcování vánočního stromu a zpěv lašských písní a koled.

10. prosince: MikuLašský výplaz k prameni Kamenitého a na Prašivou

18. prosince: Předvánoční rozjímání v Lašské jizbě - za účasti čestných členů Království lašského.

Zapsal Z. V. Krulíkovský

22.11. Kabinet v Kapitole v Místku
Foto M. Fajkus

Okolo Laška II.

Na prahu prvního roku nového třicetiletí Království lašského uskutečníme 12ti etapový pochod okolo Malého Laška (o opačném směru, než v roce 2001):

- 1) leden: Skalice – Nošovice - Radegast – Dobrá – Staré Město – Frýdek(ČD)
- 2) únor: Frýdek (ž. st.) – Místek – Štandl – Zámrlí – Hukvaldy (bus)
- 3) březen: Hukvaldy – Měrkovice – Mniší – Šostýn – Kopřivnice (ČD))
- 4) duben: Kopřivnice – Bílá hora – Štramberk – Libotín – Nový Jičín (ČD)
- 5) květen: Nový Jičín (bus) – Čerták – Hodslavice – Hostašovice (ČD))
- 6) červen: Hostašovice (ČD)) – Trojačka – M. Javorník – Pindula (bus)
- 7) červenec: Pindula - Černá hora – Radhošť – Radegast – Pustevny
- 8) srpen: Pustevny – Čertův Mlýn – Martiňák – Hlavatá (bus)
- 9) září: Hlavatá – Bumbálka – Kmínek – Bobek – Bílá (bus)
- 10) říjen: Bílá – Konečná - Súlov - Bílý Kříž – Ježánky – Visalaje (bus)
- 11) listopad: Visalaje – Plato – Trávný – Pražmo - Raškovice (bus)
- 12) prosinec: Raškovice – Pražmo – Prašivá – V. Lhoty – Nošovice-Radegast

celkem 180 km

**Kdo urazí s námi celou trasu získá odznak Království lašského!
(Kdo ho již má, bude také odměněn!)**

Únor

Únor se vplížil do krajiny,
vdechl sem šero, vlhko, chlad
a sněžné vločky nechá stát,
co tančí bujně nad komíny.

Však nechce se mu do důchodu,
stále si s zimou pohrává,
mokřiny mrznout nechává,
sníh pouští občas na svobodu.

Člověk se často zimou chvěje,
však občas šálu odhodí,
když slunce svůj svit obrodí
a při tom padá do závěje.

Podivné hrátky únor umí.
Lstivě se na nás usmívá,
když v lavinách nás pohřbívá,
pak nikdo z nás mu nerozumí.

Únore, vzmuž se, zavři vrátka
a zalez do své zahrádky!
Nevracej se už nazpátky,
ať skončí tahle zima vratká.

Radek Žvak – Prosté rýmováčky (2010)

Humoreska

Jen durová část, až ke g-moll

Stejně včera jako dneska
Dvořákova Humoreska
to je přece nestárnoucí
hit

Také jsem ji kdysi hrával
a pod okny býval nával
stále mám pro hudbu
cit

Dáme si to ještě jednou
závistivci třeba zblednou
když se mi to znova poda-
ří

Zatím se to vine dobře
jako had podobný kobře
než se někam dopla-
zí

To už je dávno
docela dávno
když jsem ji hrával
zpaměti

To už je dávno
docela dávno
teď ji hrají úplně ji-
-né děti

Hrají ji i symfoňáci
to jsou ti ve fraku ptáci
když se chtějí lehce poba-
-vit

Mnozí z listu ji zahrají
hrají ji andělé v ráji
vždyť tam také Dvořák musí
být

Alois Nováček

Literáti vydali své almanachy

Literární klub Petra Bezruče Frýdek-Místek, který v letošním roce oslavil 20. výročí svého založení a má též své členy ve Frýdlantě n./O., se může pochlubit výčtem akcí pořádaných pro literární, ale též pro širokou veřejnost, naše příznivce, studenty i seniory.

Jakýmsi vyvrcholením roku je jistě vydání almanachů jednotlivých členů klubu. Ne jinak tomu bylo i v tomto roce. Své útlé knížečky, převážně o dvaceti stranách, vydalo 17 literátů.

„Těší mne pestrost almanachů, různé literární žánry, též jejich ilustrace, které si dokážou sami nakreslit někteří naši členové. A troufám si konstatovat, že naše almanachy mají čím dál tím vyšší úroveň, a to je jistě chvályhodné,“ hodnotila na listopadové schůzce předsedkyně klubu.

Ta všechny almanachy členům představila, aby vlastně věděli, co a jak napsal jejich kolega. Od básní pro děti, dětské říkanky, k cestopisům až po básně milostné, s tematikou přírody i každodenního života, ale i o Petru Bezruči a jeho Slezských písních – to vše na téměř šesti stech stránkách najdou čtenáři v souhrnném Almanachu 2017 Literárního klubu P. Bezruče. Díky sponzorům a spolupráci s pracovníky tiskárny Kleinwächter Frýdek-Místek, kde byly almanachy tištěny, se je podařilo vydat. A věřím, že z nich mají radost nejen jejich autoři, ale přinesou radost i mnoha obdarovaným – třeba jej mnozí najdou pod vánočním stromčkem.

Členové literárního klubu P. Bezruče se i v nadcházejícím roce 2018 těší na Vaši přízeň, rádi se s Vámi setkáme na některých akcích pořádaných pro veřejnost, nebo budeme věřit, že se i k Vám dostane některá z knih, které se připravují vydat naši členové.

Za LKPB Dajana Zápalková

Z receptáře lašského krále

Zima – to su Vanoce, Silvester, Masopust a pust. Dyž je nam zima, tělo chce vjac jest'. Tuž aji ti, keři su sami se pušťaju do vařeňa. Tuž mam (ni enem pro ně) par fajnych receptuv.

Kapři bašta (v alobalu) pytlaka Čimury

Menši pulka kapra (či ine ryby), sul, kmin, 2 stružky česneka, sušena marylanka, uzeny špek, citron.

Očištěnu pulku kapra pokapem citronovu šťavu a nechame pul hodiny odležet'. Na plat alobalu dame par platkuv špeka, potom položíme osolenu pulku kapra (hřbetem dolu), potřem umačkanym česnekem, posypem marylanku, kminem – všecko přiměřeně, nepřehnat' to, navrch dame zas platky špeku. Zabalíme a pečeme v rozehřate trubě asik tak 20 – 25 minutek. Rozbalíme a možem jest'. S chlebem či s kobzoly.

Svateční zeli stryka Pacejky

3 – 4 kotlety z prašť'a, ½ kila kisleho zela, 5 roztlučenyh jalovčinek, 1 větší cibulu, 4 polivkove lyžky sadla, 1 jabko, 30 deka uzeneho bučka, pul kila kobzoli, jednu červenou kapiju, 3 – 4 stružky česneka, sul, pepř, koper.

V kastrole na dvouh lžkach rozehřateho sadla osmahnem do ružova nadrobňutko nakratu cibulu, přydame zeli a na male pružky nakratu kapiju, trochu kopra, nakrate olupane jabko a podrcene jalovčinky – dusíme pod přikrytku 15 minut. Do brutfaně (pekače) vložíme platky uzeneho bučka (poloviciu davky), na to vyrstfu (těž poloviciu!) zela, potom položíme na platky (posolene) nakrate kobzole, znovu vyrstfu zela, na něho opečene kotlety a druhu poloviciu bučka. Dame do rozehřate trubky a 50 – 60 minut pečem – chvilku prudko (na 200), potom tak na 150...

Přypřava kotlet: Naklepat', okraje nařezat' – at' se nekrut'a, posolit', popepřyt' a po obuch stranach prudko na sadle (na panvi) tak 3 – 4 minutky opest'. Až potom potřet' česnekem – na každu dat' jeden stružek. Vypada to složitě, nale je to moc fajne... a da se to přyhřivat' – šmakuje to eště vjac!

Stryk Pacejka sam něvařyl, nale mjel mlsnu hubu. Raz – jak byl slamjany vdovec - mje navštivil a ja zrovna hřal v trubě to fajnově zeli. Šmakovalo mu tak moc, že mi malem zid smalt na brutfani. Napisal sem mu receptis, že ho budě doma vařyt'... něvařyl, počkal na navrat roby a ta mu ho spravila...

Království lašské, Obec Metylovice,
Čenda spolek Hodoňovice

srdečně zvou všechny občany, Lašy, Lašky i ostatní příznivce na

9. Silvestrovský výplaz směr Lašsky Říp, kery tež zvem

MONTE ČUPELO (Metylovskou hůrkou)

Sraz na vrcholu Čupka (Řipa) v 11, 45 hodin,
gdě se rozlučíme se Starým rokem,
akurat ve 12, 00 hodin zazní Lašská hymna,
Lašský kral' Zdeň Viluš I., řečeny Chrabry,
za podpory starosty Metylovic a pani starostky z Bašky
předněs Novoroční projev k roku 2018!
... potom pofulame, pěsničky šumne zazpivame
a pujdēm každý do svoji chalupy (či do Čendy) ...

Přístupové trasy k dobytí vrcholu:

trasa A: Metylovice Obecní úřad - hostinec Pod lipami - Čupek

trasa B: Baška Obecní úřad - Kunčičky - hostinec U Čendy - Čupek

trasa C: Pržno st. ČD - Hodoňovice-Kamenec, 9,45 u hřiště - Čupek

Na silvestrovske pohoštění všechny pozývá:
Lašská kral'ovska pařárňa (Beskydská likérka)
Horke občerstvení na Střelnici v budě, „U Fikačka“
Lašská jizba ze Sedlišť zasek fajne placky (stryky) budě smažit!!!

Chata na Giguli

Píšu o Lysé hoře,
mluvím o Giguli.
Na přání tisíců
stalo se po vůli.

Radují se Beskydy,
celá Slezská země,
novou chatu postavilo
Bezručovo plémě.

Lidé přispěli svým umem,
prací nebo penězi,
se selským rozumem
dobrá věc vítězí.

Chata tě okouzlí, srdíčko zatluče,
přiletí vzpomínka na Petra Bezruče.
Ze slezských písní se vlna vzedmula,
zdraví vás Beskydy, děkuje Gigula.

Pavel Gryga

Píše se rok 2017

a my slavíme velké výročí, 750 let Frýdku - Místku, jehož první písemná zmínka se nachází v závěti olomouckého BISKUPA BRUNA ze Schauenburka z roku 1267.

Společensko-kulturní veřejnost si připomíná historii F-M odbornými příspěvky zdejších znalců dějin, Petra JURÁKA a Jaromíra POLÁŠKA...

Také zábavné akce - s historickým podtextem - zajistilo kulturní oddělení MAGISTRÁTU ve spolupráci s organizacemi města i okolí.

Svůj symbolický vrchol oslav, v letních měsících 2017, mělo naše DVOJMĚSTO na obou březích řeky OSTRAVICE, jež je prastarou hranicí obou dřívějších měst. Byl to skutečný zážitek!

Na jednom břehu obrovská, umělecká OHNIVÁ SHOW a v jejím protějšku OHŇOSTROJ připomínající slavné i těžké chvíle obou - DNES historicky propojených - měst. Těmito zábavným akcím - připomenutí výročí města - pak dominovala vážnost hluboké sondy do historie města a LAŠSKO-GORALSKÉHO KRAJE, ve formě dvou výstav, v muzeu BESKYD i jeho rozsáhlých výstavních prostorách.

První výstava dokumentovala, v historických materiálech, DĚJINY DVOJMĚSTÍ, nacházejícího se na SLEZSKO-MORAVSKÉM POMEZÍ a to od zdejších historických počátků do dnešních dnů...

Souběžně probíhající druhá výstava připomínala jubileum 30 LET KRÁLOVSTVÍ LAŠSKÉHO. Na třiceti panelech je znázorněna prospěšná aktivita LAŠSKÉHO KRÁLE - ZDEŇKA KRULIKOVSKÉHO, jeho družiny, při rozvíjení poznání vlastivědného zaměření. Je třeba ocenit úsilí pro zachování krásy a rozmanitosti zdejšího LAŠSKÉHO NÁŘEČÍ, jež okouzlo HUKVALDSKÉHO, světově proslulého, skladatele LEOŠE JANÁČKA. V obou výstavách se prolínal život básníka SLEZSKÝCH PÍSNÍ PETRA BEZRUČE, od jehož narození uplynulo letos 150 let. Básník ohromil svět svým zaujetím pro život lidu tohoto LAŠSKÉHO KRAJE.

Jubilejní TROJHVĚZDÍ se v roce 2017 vydařilo. Proč TROJHVĚZDÍ? Připomínáme si...

750 let FRÝDKU-MÍSTKU

30 let KRÁLOVSTVÍ LAŠSKÉHO

150 VÝROČÍ NAROZENÍ PETRA BEZRUČE.

V roce 2017 se rovněž podařilo využít INDUSTRIÁLNÍ budovu bývalé textilky SLEZAN k uspořádání třináctého ročníku FM SALON. V klub výtvarníků Frýdku-Místku a okolí z našeho REGIONU - tady NA VESELÉ - předvádí svá díla...Vzniká zde GALERIE. Tu našli svůj PROSTOR pro sebe-realizaci.

Napsal dopisovatel Národopisné společnosti
Karel Greiner - PŘÍBOR.

Sportovní legendy

Miroslav Vlach

Mezi nejvýznamnější osobnosti regionu patří hokejista Miroslav Vlach. Narodil se 19. října 1935 v Českém Těšíně, zemřel v Ostravě 8. 12. 2001 ve věku 66 let.

S hokejem začínal v roce 1951 v ostravském týmu OKD (později Baník Ostrava), v roce 1954 nastoupil základní vojenskou službu v olomouckém týmu Křídla vlasti, pak byl vybrán do týmu ÚDA Praha, po vojně již to byly Vítkovice, kde hrál až do roku 1967. V letech 1957 – 63 se jako reprezentant zúčastnil pěti světových šampionátů, získal s národním týmem 1x stříbro (1961), bronz v roce 1957, 1959, 1963, kdy byl také vyhlášen nejlepším útočníkem světa. Na olympiádě v roce 1964 to byla bronzová medaile. V 95 zápasech v reprezentaci dal 71 gólů, v dresu Vítkovic 155. Dvě sezóny odehrál v Rakousku za Innsbrucker EV. Do síně slávy českého hokeje byl uveden 6. 5. 2010 (zdroj Wikipedia).

Dříve narození fandové hokeje si určitě pamatují MS v roce 1959 v Praze, kdy jsme v posledním utkání turnaje sehráli vynikající výsledek proti mistrům světa Kanadě. Vedli jsme v závěru utkání 4:3, Kanadané odvolali brankáře a mladý ostravský útočník (hrával na levém křídle) Vlach získal kotouč, ujel a umístil ho do prázdné branky soupeře. Vítězstvím 5:3 jsme tak nečekaně získali bronzové medaile.

Ještě výrazněji se Mirek Vlach prosazoval v památném turnaji MS v roce 1961 ve Švýcarsku. Tehdy jsme prvně porazili Sověty, získali „jen“ stříbrné medaile – po remíze 1:1 s vítěznou Kanadou. Vlach po boku (zejména v oslabeních) Vlastimila Bubníka (tehdy RH Brno) vytvořil neuvěřitelně sehranou dvojici. V brance „úřadoval“ Pepík Mikoláš a v obraně Jan Kasper – opravdové legendy vítkovického hokeje. Tehdy navíc všichni tři hráli s Vítkovicemi II. ligu!

Mistrovství světa ve Švédsku bylo vrcholem výrazné kariéry Miroslava Vlacha. Pamatuji se, že kdykoliv se dostal k puku – Stockholmské publikum začalo tleskat. Do varu ho pak dostávaly jeho sóla přes celé kluziště zakončené perfektním blafákem...

Byl neuvěřitelně rychlý (i s pukem) s vynikající technikou hole, navíc veliký bojovník, který se srdnatě vždycky rval o výsledek až do posledních vteřin každého utkání.

Z. V. Krulikovský

V samotě zaplakaly oči
v suterénu stlačených slz
po oknech stékaly kapky deště
protkaly Vánoce skrz.

V albu zažloutlých fotek
zůstala torza vzpomínek
ruce co listovaly stránky
jsou ruce maminek.

Po oknech stékají kapky
zase je po sněhu
na římsu t'ukají jak tlapky
čas myslet na něhu.

Najde se ten co ruce pohladí
a z vánočního snění
přenesení trochu třpytu
v tom suterénním bytu
ty oči prozáří.

Z betlémské hvězdy
do těch smutných oken
ať aspoň škvírkou
světlo nahlédne
a oči ponořené do tmy
na chvíli pozvedne.

Bohumír Vidura

Namlouvání po Lašsku

Šel mladý Lach přes Lašsku branu
a potkal tam Lašku švarnu
Jak pozdravil, hned ji pravil:
Děvucho švarna, rad tě vidim
chcu se ženit' a němam s kym
vem si mě za muža
se mnu se budeš mět' jak ruža
nic něbuděš robiť, enem budeš kvitnut'

Ona na to : synku švarny
když tě vidim a slyším, ani se nědivim
že se němaš ženit' s kym
Jak ptačka chytaju, pěkně mu zpivaju
a potem jak je v kleci, zjisti, že to byly kecy
Z teho nic něbudě !

A un na to : enem počkaj, šak tě přejdě pycha
ež ty sama budeš hledat' ženicha

Na Čeladne nakazali, aby zeli něvařili
že ono je tuze kysle, že su z něho panny
pyšne
pyšna panna nanic něni,
s taku něni potěšení

Chceš-li synku milu pannu
zajdi pro ňu na Čeladnu
Tam už pyšnych něni
tam najdeš svoje potěšení

Jarek Tkáč

Obrázky z dětství :

Kdybych byl malíř
namaloval bych si na dno na talíř
maminku, jak stojí u plotny
na jedné ruce má malého Slávečka
a druhou míchá kaši v rendlíku
a říká říkánku :
Vařim, vařim kašičky
pro naše male synečky
aby měli všeckeho dost'
a rostli nam pro radost

Každý má maminku jen jednu
tu nejlepší
Chtěl bych mít ten obrázek stále před očima
ať se mi neztratí v nedohlednu

Kdybych byl malíř
namaloval bych si na dno na talíř
tatínka při vytáčení medu

Jak odvíčkovává včelí plásty,
jak je vkládá do medometu
a medomet roztáčí
a nám dětem se oči zazáří
když nám podá zkrate voští na talíři
Říkáme : Mame sladku žvykačku
něstoji nas ani kačku

Každý má tatínka jen jednoho
toho nejhodnějšího
ten nám dá vždycky něco dobrého
Chtěl bych mít ten obrázek stále před očima
ať se mi neztratí v nedohlednu

Kdybych byl malíř
namaloval bych si na dno na talíř
staříčka, jak pracuje u svého stolařského ponku
jak řeže závit velkého dřevěného šroubu
jak otáčí závitnici a odvíjí dlouhou šroubovitou
šponu

Nekouřit, nevysedávat v zakouřených místnostech – a hlavně tam nehulákat, nepřekřikovat hluk, co nejméně mluvit. Když jsem před 48 lety přestal kouřit (a hulil jsem hodně), nadále jsem vysedával v zakouřených klubech a hospodách. Pár let mi trvalo, než jsem přišel na to, že i jako pasívnímu kuřáku to moc škodí. Nejhorší to bylo v zimě na horách – člověk vyšlápne na kopec, nádherně vydýchá z plic neduhy, průdušky se otevrou - a šup do zakouřené horské chaty... to je pro dýchací ústrojí i hrtan „nářez“...

Při prvním náznaku rýmy, pálení na patře - kloktat (hlavně po ránu!) sůl (nejlépe luhačovickou), šalvěj, švédské kapky, calvados...

Osvědčený starý recept na zapálený nosohltan či krk - do hrnku (0, 5 l) dáme oloupanou, na díly nakrájenou cibuli, zalijeme vroucí vodou, přikryjeme a necháme 15 minut vyluhovat. Scedíme, osladíme medem a popijíme... opakovat i vícrát za den.

Správně se naučit dýchat – nosem, hluboko do bránice. Nos vzduch filtruje od nečistot a hlavně reguluje jeho teplotu. Povrchové (svrchní) dýchání je škodlivé nejen pro zpívání, ale také pro srdce a plíce!

Při hlasové indispozici rada nejdůležitější – mlčeti zlato!!!

Zdeň Viluš Krulíkovský

Pozvánka na Čupek od Tomáše Sládečka.

Dobrá rada nad zlato

Často se mne příznivci ptají, jak to dělám, že ve svém věku stále často zpívám, nebývám nemocný – i když prozpěvuji nezřídka i venku v mrazivém počasí. A také co dělat, když už je člověk nachlazený a potřebuje být rychle fit. Proto píšu pár dobrých rad jak na to.

Nerozmazlovat tělo – otužovat se, nejlépe pobýtem v přírodě za každého počasí. Od útlého mládí jsem byl věčně venku, jak se říká od rána do večera. S kamarády jsme od první třídy chodili i za mrazu do divočiny, tábořili, seděli u ohníčku a pěli trampské písničky. Když mi bylo asi deset let, byla tuhá zima a mí sourozenci leželi doma s horečkou. Já jsem zuřil, že musím do školy, tak jsem jen tak v tepláčkách a košili opakovaně lehl na naší zahradě do sněhu, abych také ochotěl... a nic, byl jsem zdravý jak řípa. Po letech mi došlo, že jsem se vlastně otužoval. I dnes chodím každé ráno na vycházku se psem – německým ovčákem jménem Regina, od listopadu do dubna i odpoledne. Na túry do hor chodím s nejménějšími druhy pravidelně po celý rok, za každého počasí. I kolem chalupy pracuji za mrazu, v zimě 2003/4 jsem týden makal při teplotách pod 30 stupňů! Pořádne se about, obléct a hajdy ven...

Nerozmazlovat hrdlo – i v zimě si dám nanuk či klidně piju studený nápoj. Jak to dělají i ve čtyřiceti pod nulou v Rusku. Čidla v krku signalizují chlad a spustí vnitřní topení. Naopak v horku, kdy je člověk přehřátý – neměl by pít příliš studený nápoj! Teplý čaj (káva) naopak spustí ochlazování – tak to dělají Tuaregové. Jednou v červenci jsem na tuto radu zapomněl, uhřátý jsem vypil džus z ledničky a týdně jsem kašlal a nemohl zpívat.

Nepřetápět obydlí – zejména ložnici. Zvláště ústřední topení a suché horko je doslova „mor“ na sliznice! V ložnici stačí 15 - 18 stupňů Celsia. Zvlhčujte ovzduší. Když jsem bydlel v paneláku, tak jsem vždycky na hrdle poznal, kdy začala topná sezóna (negativně), naopak na jaře se mi ulevilo, zpívalo to samo... Ale pozor na klimatizaci!

Měl jsem už jenom jednoho staříčka
toho nejšikovnějšího
ten uměl ze dřeva všechno, na co si vzpomenu
i lyže mi udělal

Chtěl bych mít ten obrázek stále před očima
ať se mi neztratí v nedohlednu
Jarek Tkáč

Pěvci a zpěváci

V příloze jistých novin jsem spatřil článek o tom, že se Frýdecko-Místcko a Třinecko stalo „líhni pěveckých hvězd.“ Při výčtu jmen těchto „celebrit“ mi naskočila husí kůže, či stoupl pořádně adrenalin. V našich sdělovacích prostředcích se všeobecně v posledních letech používá termín **pěvec** o interpretech tzv. populární hudby (včetně big-beatu, rocku, poprocku, metalu aj.). Ještě donedávna bylo dobrým zvykem hovořit o nich maximálně jako o zpěvácích. I když o mnohých ani toto označení nelze s čistým svědomím použít. O generaci Karla Gotta, Evy Pilarové, Waldemara Matušky, Karla Hály – o té se dalo říct, že to byli opravdu zpěváci, v porovnání s dnešními i možno říct, že to byli i pěvci.

Za **skutečné pěvce** byli však považováni operní a koncertní interpreti vážné hudby. V našem regionu se opravdu narodilo a rodí mnoho významných pěvců, kteří nás proslavili i ve světě. Za všechny jmenuji Marii Vojtkovou, Zdeňku Divákovou, Ivanu Mixovou, Naděždu Kníplovou, Beno Blachuta, Richarda Kublu, Václava Bednáře, Ivo Žídku, Jaroslava Kachla, Lubomíra Havláka, Jaroslava Hlubka a další celá řada velmi dobrých pěvců. I v mladší generaci najdeme řadu významných pěveckých osobností jako je Martina Janková, Ivo Hrachovec, Jan Martiník, Veronika Holbová, Lukáš Bařák atd.

Drtivá většina současných „hvězd“ z oblasti popu (jsou výjimky, jako např. Martin Chodúr) nemá s pěvectvím nic společného, jde opravdu o znesvěcení tohoto označení. I řada zpěváků lidové hudby (včetně dechovky) je na tom podstatně líp, co se týče hlasového vybavení. Při mém dlouholetém působení na Janáčkově konzervatoři v Ostravě jsem se snažil o to, aby i zpěv herců v hudebně-dramatickém oddělení se dal nazvat zpěvem. Ne však vždycky se to podařilo... o to víc mne udivuje, že z mnohých (dle masmédií) jsou nyní „pěvecké hvězdy“...

Zdeněk Vilém Krulíkovský

Pod skálou

Pod skálou chodníček,
tam v háji březovém,
k večeru s klekáním
sníl jsem o štěstí svém.

Pod skálou potůček,
ve strání se točí,
já jsem poznal pod ní
lásku ve tvých očích.

Zdál snad se mi jen
ten nádherný sen,
smál, osud se smál,
když mi mou lásku bral.

Nikdy mne nezavolá,
tam pod skálou dívka má,
vím, nezdál se sen,
byla to skutečnost jen.

Pod skálou potůček
s chodníčkem se kříží,
tam, když se den stmívá,
jen tebe vyhlížím.

Pod skálou chodníček,
jiný tě tam vodí,
tvé srdce v moci má,
hájem s tebou chodí.

Zdál snad se mi jen
ten nádherný sen,
smál, osud se....

Josef Vašíček

Čendaspolek, hodoňovický fojt aji Lašský král Zdeň Viliš I.
zvou všechny lidi, Lachy aji Lašky na

**IX. ročník
SILVESTROVSKÉHO VÝPLAZU
na MONTE ČUPELO - lašský Říp
31.12.2017**

- sraz účastníků z Hodoňovic, Metyslovic, Frydlanta aji díur na Čupku v **prave poledne 31.12. 2017**
- z hostinca od Čendy v Hodoňovicach vychodíme všeci spolu v **10,30 hodin**
- lašský král Zdeň Viliš I. přednese novoroční poselství všecým Lachum světa
- cesta spatky na základnu do Čendagrandrestaurantu individualna - každý podle svojich sil
- tu pojíme polivky a zazpívame písničky při huslach a harmonice

Dobrá nálada a písničky do kroku su vitane,
tuž přide, ať se eště v tym starom roku shledáme!

Františka Pituchová

Sněha hrubo napadane,
chodniky su zafujane.
Hle, postavy ze štyři,
bez oveček pastyři;
inštrumenty maju,
koledy nom zahraju.
Jan s Jozefem řně na struny
a zpivaju, jak gdo umi;
Franta tluče na ozembuch,
Mira zdravi: Pozdrav Pan Buh!
Inštrumenty maju,
koledy nom hraju.
Okna do řmy rozsvicene
a hned dveři otevřene.
Buchty nom nabizaju,
aj pulečky cinkaju,
něchybi kus masa
uzena klobasa.
A jak všudě pochodili,
pulečky ich unavili,
na četynu posidali,
co dostali, pozidali.
Domu přišli zkysli,
že nic nepřinislí.
A na přezrok o tym čaše
po koledě přidřtě zaše.
Dobře se tu mivajtě,
ve zdravju zustavajtě.
Za rok o tym čaše,
dejž Buh přiděm zaše.

Věnováno koledníkům z Ostravice - Hamrovic
Pozbirane po našimu - 1997

(K 150. výročí narození P. Bezruče)

Vilém Vlk

K letošnímu jubileu výročí narození Petra Bezruče je tu vzpomínka na přátelství dvou géníů – básníka Petra Bezruče a hudebního skladatele Leoše Janáčka. Oba pocházeli ze zdejšího kraje. Velká část života obou velikánů je spojena s městem Brnem. Je s podivem, že oba žili v tomto městě po několik desetiletí vedle sebe, nikdy si však nestiskli ruku. A přece Brno nebylo v té době tak velké město.

Poštovní úřad Brno

Poštovní úředník na nádražní poště v Brně Vladimír Vašek /Petr Bezruč/ věděl, kdo si přichází vybírat do schránky poštu, ale osobně se s Janáčkem neseznámili. O tom podal svému příteli Bezruč v roce 1952 toto svědectví: „*Leoš Janáček měl schránku na nádražní poště v Brně, kde jsem sloužil. Když odjížděl na Ukrajinu za svou dcerkou, oznámil poště novou adresu, což jsem měl na starosti já. Tak jsme se při takových příležitostech vidávali. Věděl-li kdo jsem, nevím, já jsem se mu vždy uklonil. Poslal jsem mu tam pohlednici ze svých výplazů – to je vše.*“

Písemná korespondence

3. července 1924 se dožil Leoš Janáček sedmdesáti let. Mezi gratulanty nechyběl ani Petr Bezruč. Blahopřál jubilantovi verši. Na veršování odpověděl Janáček tímto dopisem: „*Byl jste jediný z té obsáhlé družiny umělecké, spisovatelské, malířské, sochařské, atd., který nakoukl do uličky, kde tónem duní, v níž našel jste mne. Stáli jsme prý jednou vedle sebe a neznali se. Cítil, že jsem Vám tak blízký a nepotkali jsme se. Vaše slova přišla jak na zavolanou a já k nim snesl tónovou bouři vzteku, zoufání a bolesti, tak prožili jsme mnoho chvil a byla nich jedna myšlenka – nelze nás trhat!*“

Janáčková tvorba

Tímto Leoš Janáček myslí období, kdy začal tvořit na Bezručovy verše svoje slavné sbory 70 000, Maryčka Magdonová, Kantor Halfar. Leoš Janáček znal melodram Maryčka Magdonová a proto musel získat nejdříve povolení Petra Bezruče, aby směl komponovat sbory na jeho básně. Toto svolení mu obstarala Olga Vašková, básníková sestra. Samozřejmě, že básník s tím plně souhlasil.

15. listopadu 1908 zpívali Moravští učitelé tento Janáčkův sbor v Dělnickém domě v Brně – Petr Bezruč byl na koncertě přítomen. Tři dny poté poslal Janáčkovi z Prostějova pohlednici s těmito řádky: „*Mistře, jsem si jist, že každý kdo slyšel Vaši geniální skladbu v Dělnickém domě 15. listopadu, byl nadšen naprostou duchaplnou kompozicí, již mluví Vaše umění – a tak i autor slovního textu té písně.*“

Leoš Janáček měl ve své knihovně Bezručovy Slezské písně.

Poslední verše

Petr Bezruč pobýval často na své chatě na své chatě na Ostravici v Beskydech. Ze svých dlouhých turistických maršů přišel každoročně na Hukvaldy a nezapomněl nikdy odtud poslat Janáčkovi pozdrav. V roce 1925 mu na pohlednici napsal verše v nichž vtipně naráží na svou chromou nohu a připomíná jak byl okouzlen Janáčkovým rodným krajem:

*„Kdo nese chromý pazur z vlasti na památku,
to už byl nešťastný pisatel toho řádku.“*

Pod svou značku kresleného ještěra ještě P. Bezruč přidal tento dovětek: „*Ukvaldy su tak krasne, že musily zrodit umělce.*“

K novému roku 1926 blahopřál Petr Bezruč Leoši Janáčkovi tímto čtyřverším:

**„Rok nový propasti se zdvih, proud nový teče z času tůně,
plujtež po něm jako po růžích, plujte po něm v radosti čluně.“**

Přátelství obou slezských géniů lze jen vyjádřit slovy Leoše Janáčka:

„Nelze nás trhat – patříme k sobě.“

Zavolajtě mi Ondraša

Zavolajtě mi Ondraša, ať slyši me učeni,
kere ja mu otěc stary davam při svym zkončení.
Slyš Ondrašku, synku mily, ty se dobře mjet' budeš,
ty maš srce jak ten zbojnik, ty peníze nabudeš.

Přepasaj se karabinu, obušek vem do ruky,
panuj z Lyse při Bezkydu, zlych lidí bij za hříchy.
Přisahaj mi, synku mily, že chceš dycky vjerny byt',
přisah mi, že co třeba ty dovedeš zatajit'.

Něvyzrazuj, něprozrazuj, dyby se tě gdo tazel,
by tě tryznil, by tě mučil, by ti smrt' připominal.
Hlavně kažu, jak by ses mjel všadě friško zatočit',
všecky pany obrať, okrašť, obuškem jich vyplatit'.
Vem obušek, staň za buček, dočkaj dobře příhody,
potem zbijaj, kraď, obiraj, cokolvjek se přihodi...

(lidová z moravského Lašska)

Tři zbujníci – tři ondrašky, foto I. Bartošek

V televizním seriálu Folklorika se letos objevil pořad pod názvem „Síla valašky“. Diskutovalo se o názvu pověstné sekyrky na dlouhém topůrku, všeobecně známé pod názvem valaška. V Polských Beskydách cíupaga, na Těšínsku obuch nebo obušek, na Valašsku valaška. Vzpomněl jsem si na televizní pořad o portáších na Vsetínsku (konkrétně to bylo z Kohútky v Javorníkách). Hovořil tehdy starší portáš, který vysvětloval, že valaška je nesprávný název, že i tam se říkalo obuch, obušek. Valaška je název spíš umělý, literární, pocházející snad ze Slovenska... Ale zpět k Folklorice. Představitelka národopisného souboru Ostravica z Frýdku-Místku uváděla, že v údolí Ostravice se nepoužíval výraz obuch, obušek, ale prostě sekera. Myslím, že tato informace není správná. Když jsem před víc jak padesáti lety působil v Ostravici, slýchal jsem právě tam hovořit i zpívat o obuchu či obušku. Již na počátku 18 století, když v Těšíně lapili Juráše (přišel pro odměnu za zabití Ondráše), dle starého zápisu litoval, že neměl u sebe svůj obuch, že by jim ukázal... Také v lidové poesii (v písničkách) se zpívá o obuchu či obušku, zejména v ondrášovské tradici. Sekera se vyskytuje také, ale šlo zřejmě o klasickou sekera ke štípání. Obušek byl brán víc jako zbraň a také čagan.

Před dvěma lety jsem byl s družinou v kraji pod Babí Gurou. Zastavili jsme cestou v krčmě Rzym v Suche Beskidzke. Měli tam (za dobrou cenu) na prodej poctivé cíupagy = obuchy. Tři z nás jsme si je koupili. Když jsme vyšli před krčmu, potkali jsme skupinu starších mužů a ti – k našemu velkému údivu – zvolali spontánně: „ONDRAŠKY!“ Název cíupaga také znali, ale ty ondrašky nás potěšily... Ano, ondrášovská tradice je silná i v Polsku, vždyť jde o lašský kraj, který byl součástí Koruny české.

Ještě něco k oné Folklorice – opět v titulcích docházelo k záměně hospodářského pojmu valach=pastevec a Valach=príslušník etnika. Zazněla tam také již mnohokrát překonaná a stále opakovaná „pohádka“, že moravští i slezští valaši přišli z Rumunska. Nikoliv. Slezští pasteveci byli Laši z oblasti živěcké, na Moravu přišli Valaši přes Javorníky ze Slovenska, konkrétně z oblasti Štiavnických vrchů (viz stálá expozice muzea ve Vsetíně). Šlo o Slováky, vojvodové byli někdy Maďaři. Nedávné výzkumy obyvatelstva DNA na Valašsku jednoznačně prokázaly, že naši Valaši nemají s rumunskými nic společného... To už ostatně po stránce jazykové doložil rumunský lingvista profesor D. Cranjala v roce 1947!

Zdeněk Vilém Krulíkovský

Olga Tlučková

Mnohý z náboženství doposud ví,
když nepřišla hora k Mohamedovi,
že když k hoře Mohamed musel sám jít,
nové náboženství v lidech podpořit.

Dnes ve světě vládnou hlavně ateisté,
ale zda to lepší, dosud není jisté,
neplatí sedmý den budeš světit,
jako těch šest před tím, můžeš směle hřešit.

I když jsi dovršil ten metuzalémský věk,
v nemocnici z tebe přestal být člověk,
a staneš se předmětem například jak nábytek,
anebo pro farmáře užitečný dobytek,
jenž ocení korytečko, plné žrádla jen,
ač pacient by měl raději slušný pozdrav „dobrý den“.

Smíšků plné oči a veselou líc,
než léky a mastičky, to pomůže víc.

(Almanach 2015)

Kabaret Odualajne v Sokolíku 24.11.

Foto R. Šatánková

O čem se bavívalo o svačinách na poli

Šla stará Dřížděnka do Kunčic na vlak
lochtušu na hřbetě, po staré polní cestě
Předjel ji pacholek od Pečinky, s koněm a bryčkou:
"Pojtě, tět'o, svezu vás!" "Dyt' ja na kozlik ani něvylezu! "
Když za ochotu děkovala mu, něodpustil si:
"Kdybystě byla mladši, byl bych eště ochotnější, aji k ledačemu ! "
"Synku, něbuděš tež věčně mlady, tež zestarněš, aji s kamarady ! "
"To matě pravdu", omluvně na to pacholek. Byl to chasník dobře
vychovaný!

Tesaři dělali nový krov na chalupě
Kolem šla Dřížděnka a měla lehčí krok
Všim si teho jeden a volá : " Gdě ta stara pila ? "
jako že potřebuje trámek zkratit'. Věděla mu to vrátit :
"Ať tam pila, kaj tam pila, šak dobře zaplatila!"

Stryk Jan, pasekař a tež slevač z Ferrumu, všeuměl a vždycky bys-
trého rozumu, stavil sousedovi komín. Jak byl už nad střechu, šel
kolem Vinta Popichovač:
„Stryku, matě ten komin křivy trochu!" Stryk si s nim věděl rady :
"Co ty si zač? Vylez a poprav! " K tomu se Vinta neměl, pravilo se
o nim, že měl obě ruky levé. A měl od něho pokoj!

Vdovec Kurečka měl roztrhanou chalupu a pěknou dceru na vdává-
ní. Nápadníků měla dost, ale všchni "z Nemanic " , žádný " od Be-
rouna "

Co s nevěstou bez věna ?
„Něplač dcero, temu udělame konec !" Vyved dalšího nápadníka
v cuklach na Koziněc a ukázal do doliny: „Všecko co vidíš je moje!
Ja sem milionář!“ Od té doby byl už Kurečka - milioner! Dobrý konec,
všecko dobré ! Dcera se šťastně vdala i bez věna. Vzal si ji také Kureč-
ka, ale Zdena !
A měli pět dětí !

Když jsem šel přes hráz
byl už letní čas
V Olešné však byla špína
která splašky připomíná
dnes, bych do mí víc nevlez

Plavala husička v Ostravici
teď je však černá jak kominíci
Mysliveček už nečeká
špinavou husičku plavat nechá

Nepij tu vodičku nepij
nepij ji z potoka
chceš-li se se mnou sejíti
od dneška do roka

Běž na pivo nepij vodu
vždyť potok přítok má vedle ze záchodu
Běž na pivo nepij vodu
vždyť potok přítok má ze záchodu

/: Černá skvrnka na bílej košuli :/
/: protože komíny :/
převelice hulí

Koksová rampa je naše sláva
když koks nový po ní zafíčí
dříve než-li na tu rampu spadne
tak v hasicí věži zasyčí

Koksová komora
je naše opora
bez ní by nebyla
Hupka naše milá

Frýdek-Místek je pěkný městečko
blízko pivovar dobrý pivečko
Co jsem se na pivo nachodil
co jsem peněz prochlastal
Radegast mi pořád šmakuje
občas jsem ho nedostal

výběr

Beskyde Beskyde co mi z tebe zbyde
exhalát tě ničí padá ti jehličí

Stromy usychají a na zem padají
a já sa moc starám zda lesy přežijú

/:Přes Frýdek-Místek cestička :/
a ta není maličká je to přec E7
cestička

/:Když jsem jel po ní jedenkrát :/
musel jsem na křižovatce
dlouho stát

Křižovatka nesvítla
a to byla věc nemilá
Moje milá nepočkala
za zpoždění kvinde dala
má milá

Proto přec truchlit nebudu
ani se nedám na vojnu
Napiju se slivovice
pít na zdraví té opice
nebudu

Zajdu si radši k muzice
tam bývá děvčat nejvíce
novou milou si tam najdu
zatancovat s ní si zajdu
k muzice

Když jsem já šel v Třinci kolem třídírny
zavoňál mně exhalátek červený
Hore háj dolínú měl jsem bundu zelenú
včilka ju mám černú

Kdo chce chovat' doma kury
něsmi něchat' v plotě d'ury
bo to potem kura šeda
misto doma u suseda
a može byť z teho mela
To napsal kejsi Fran Směja

Tuž tak, něhněvajtě se, že sem vas udržel hlupotami !

To kejsi vyposluchal na Čeladné
Jarek Tkáč

Laši v Makru.

